

24. Stjärnan.

(Bo Bergman)

[See p. 147]

Presto agitato. ♩. = 90

Jag
Ich

sli - ter i da - gar-nas ked - - ja. Jag pu - star på mi - na
schaf - fe im Jo - che der Ta - - ge. Das Feu - er facht mei - ne

kol. Jag smäl - - ter oeh smi - - der, min
Hand. Ich hämm - - re, ich schweis - - se, die

p cresc.

smed - ja är het som ett af - - - grunds -
 Schmiede er - glüht wie im Höl - - - len - -

f *sempre stacc.* *dim.*

hål. Det bru - - sar som
 brand. Wie Feu - - er es

p *cresc.*

eld och det stän - - ker som sot från min
 braust, und es sprü - - hen die Fun - - ken vom

più cresc.

dik - - - tar - hård - men of - van g r
 Dich - - - ter - herd. Doch dro - hen die

f *piu f* *p cresc.*

sky - ar - nas v rld, och mel - lan sky - ar - na
 Wol - ken zich'n, und h  - her seh' ich er -

p *cresc.*

bl n - - ker en stj r - - na p  sa - - lig - lig
 gl h'n ei - nen Stern so se - - lig ver -

p *piu p* *pp*

f rd. _____ Det
 klärt. _____ Es

cresc.

bru - sar som eld i min hjär - na, det rin - nersom blod i min
 braustmir wie Feu - er im Hir - ne, die blu - ti - gen Trä - nen ich

sempre cresc.

f stacc.

tår. Jag hål - - sar dig sa - -
 wein'. Ich win - - ke dem se - -

p cresc.

f

li - ga stjär - - na, som ald - -
 li - gen Ster - - ne, der nim - -

p

cresc.

rig jag när. (deutsch von Johanna Ploekross-Pohly.)
 mer doch mein.

f cresc.

ff